

Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ"

του πρωτοπρ. π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως της Σ.Ε. επί των αιρέσεων

1. Η θεωρητική βάση του σατανισμού

Όπως είναι γνωστό, κύρια "δόγματα" της "Νέας Έποχης του Ύδροχόου" είναι η "πίστη" σε άπρόσωπο "θεό" και η κατάργηση της διακρίσεως μεταξύ καλού και κακού. Ο άνθρωπος της "Νέας Έποχης" είναι "θεός" κατ' ουσίαν, ή αλλιώς "έκροή" του "θεού". Κατά συνέπεια, ανάζητηση του Θεού έξω από τον άνθρωπο δεν νοείται.

Ο αυτοθεοποιημένος και αυτονομημένος αυτός άνθρωπος της "Νέας Έποχης" είναι εκείνος, ο οποίος χαράσσει και τον "ήθικό νόμο". Κατά τον "νόμο" αυτό ο άνθρωπος μπορεί να ζει όπως θέλει, να κάνει ό,τι θέλει. Τό καλό και τό κακό είναι οι δυό όψεις του ίδιου νοήματος, χωρίς καμία ουσιαστική διαφορά.

Πάνω σ' αυτές τις "αρχές", οι οποίες χαρακτηρίζουν κάθε παραθρησκευτική ομάδα της "Νέας Έποχης", κινείται η θεοσοφία της Έλενα Μπλαβάτσκι και των διαδόχων της στον άποκρυφισμό. Οι ίδιες αυτές "αρχές" στην άκρεια μορφή τους εκδηλώνονται και μέσα από τά διάφορα είδη του σύγχρονου σατανισμού. Πράγματι, και ο νεοσατανισμός μάχεται την πίστη στον Ένα και Άληθι-

νό Θεό, καταργεί την διάκριση καλού και κακού και κηρύσσει την λατρεία στον ίδιο τον άνθρωπο. Μιά λατρεία όμως σύμφωνη με τό άρχαίο "εὐαγγέλιο του όφρους", πού προτρέπει τον αυτονομημένο λάτρη της, να αυτολατρευτεί μέσα σε ένα έγκληματικό δόγμα, καταγραμμένο στο "εὐαγγέλιο του σατανισμού" τό "βιβλίο του Νόμου" του Aleister Crowley: «Ο άνθρωπος έχει τό δικαίωμα να ζει σύμφωνα με τό δικό του νόμο, να παίζει όπως θέλει, να ξεκουράζεται όπως θέλει, να πεθαίνει όποτε θέλει και όπως θέλει... Να σκέπτεται ό,τι θέλει, να λέει ό,τι θέλει... να αγαπά όπως θέλει: Και εκπληρώστε την έπιθυμία σας σε αγάπη όπως θέλετε, όποτε θέλετε, όπου θέλετε και με όποιον θέλετε!... ο άνθρωπος έχει τό δικαίωμα να θανατώνει όλους εκείνους πού προσπαθούν να του αφαιρέσουν αυτό τό δικαίωμα. Οι σκλάβοι πρέπει να υπηρετούν".

2. Ιστορικά στοιχεία

Ο σύγχρονος σατανισμός, ή νεοσατανισμός έχει τις ρίζες του στον μεσαίωνα. "Μεσσίας" του νεοσατανισμού είναι ο Άγγλος μάγος Aleister

ζητήρεις του και ότι, δεν τά έβγαλε πέρα με τις δικές του δυνάμεις. «Βοηθήθηκα, λέγει, ή καλύτερα σώθηκα χάρι στίς έπεμβάσεις του Θεού πού έβλεπε πολλά πρακτικά καθημερινά προβλήματα, πέρα από τά πνευματικά. Άν δεν βοηθούσε ο Θεός, καταλήγει, θά είχα καταστραφεί ολοκληρωτικά».

Άς προσευχόμαστε, λοιπόν, αδιαλείπτως ο ένας για τον άλλο και όλοι μαζί για όλους και

να παρακαλούμε τον άγρυπνο βοηθό μας, να γιατρέψει όλους τούς πλανημένους και να έλεήσει κι έμάς πού δεν πράττουμε τό καθήκον μας, ώστε όλοι σάν μέλη άλλήλων και μέλη του σώματος του Χριστού ν' άξιωθούμε να άπολαύσουμε την πανευφρόσυνη έμπειρία της Βασιλείας των Ουρανών.

Πανελλήνια Ένωση Γονέων

«Εφέτος άγρια μ' έδειραν ή βαρυσχεμονιά πού μ' έπιασε χωρίς φωτιά και μ' ηύρε δίχως νειάτα κι ώρα την ώρα πρόσμενα να σωριαστώ βαριά στή χιονισμένη στράτα».

Κωστής Παλαμᾶς

Crowley (1875-1947) πού ήταν βασικό στέλεχος του "Τάγματος του Ναού της Ανατολής" (ΟΤΟ). Αυτός συνέταξε το "Βιβλίο του Νόμου" σύμφωνα με το οποίο "θεός είναι ο άνθρωπος" και το ουσιαστικό σ' αυτό το "θεό" είναι **τό θέλημά του** (βλ. περισσότερα στο βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεξιοπούλου, Νεοσατανισμός, σελ. 205). Από την οργάνωση του Crowley προήλθαν πολλές άλλες θυγατρικές σατανιστικές ομάδες.

Με βάση την οργάνωση του Crowley και με ανάμειξη άλλων σατανιστικών "παραδόσεων" ή "τάσεων" ιδρύθηκε η **Εκκλησία του Σατανά** από τον **Anton Szandon Lavey**, στις 30 Απριλίου 1966, στην Καλιφόρνια. Γι' αυτό η ημερομηνία αυτή αποτελεί την βασική σατανιστική έορτή. Το 1968 ο Lavey εξέδωσε την "Βίβλο του Σατανά" και το 1972 το "Τυπικό του Σατανά". Καιτοι η οργάνωση αυτή ανήκει στον λεγόμενο **ορθολογιστικό σατανισμό**, πού πιστεύει ότι ο Σατανάς **δέν αποτελεί οντότητα**, αλλά αντιπροσωπεύει τις φυσικές δυνάμεις του σκότους, εν τούτοις είναι η πιο καλά οργανωμένη σατανιστική ομάδα.

"Όπως και άλλες σατανιστικές οργανώσεις έτσι κι αυτή έχει ως σύμβολο την αντεστραμμένη αποκρυφιστική πεντάλφα, η οποία αποκαλείται ενίοτε και "Μπαθομέτ", όπως και το άλλο σύμβολο των σατανιστών με την μορφή τράγου, πού συμβολίζει τον Σατανά.

Στην δεκαετία 1960-1970 προήλθε από διάφορες ομάδες ο λεγόμενος **Έωσφορισμός**. Αυτός τιμά και λατρεύει τον Σατανά, τον οποίο ονομάζει "αδικημένο θεό". "Όμως δέν δέχεται ότι ο Σατανάς εκπροσωπεί το κακό, αλλά ότι παίζει ένα θετικό ρόλο. Δηλαδή άναμασά το "δόγμα" της "Νέας Έποχής" πού θέτει στο ίδιο επίπεδο το καλό και το κακό και τους δίδει ίδια αξία. Η σατανιστική αυτή ομάδα στηρίζεται κυρίως στην αντίληψη της "Έλενας Μπλαδάτσκι.

3. Τό "έγκληματικό δόγμα"

Έχει γίνει φανερό πλέον ότι ο νεοσατανισμός δέν είναι απλώς ένα "άλλο πιστεύω" έστω και διεστραμένο. Είναι ένα "έγκληματικό δόγμα", τό οποίο αποτελεί άπειλή, όχι μόνον για τά ίδια τά θύματά του, αλλά και για τό κοινωνικό σύνολο. Βεβαίως, δέν υπάρχει άμφισβόλια ότι τό μεγαλύ-

τερο κακό είναι η άπώλεια ψυχών και η παγίδευση τους στα δίκτυα του "άνθρωποκτόνου" διαδόλου, ο οποίος "ώς λέων ώρνούμενος, περιέρχεται, ζητών τίνα καταπή" (Α' Πέτρο. 5, 8).

Πέραν αυτού όμως, οι άρνητικές επιδράσεις του έγκληματικού αυτού δόγματος πάνω στην προσωπικότητα των νεαρών κυρίως άτομων είναι καταλυτική. Ο "χειρισμός του νου" πού εφαρμόζεται κι εδώ, όπως σε όλες τις παραθρησκευτικές ομάδες (σέκτες) οδηγεί σε τρομακτικές ψυχικές καταστάσεις, σε ολοκληρωτική αλλοίωση της σκέψης, της συμπεριφοράς, του όλου ψυχισμού των θυμάτων, στην άποκοπή τους από τον κοινωνικό περίγυρο και τό παρελθόν. Η άντικοινωνική συμπεριφορά και η έχθρική στάση έναντι της οικογένειας και της κοινωνίας εκδηλώνονται μέσα από πράξεις βίας, όργιαστικές τελετές, πόση αίματος, μέχρι και θυσίες ζώων και άνθρωποθυσιές.

Διαβάζουμε στην "σατανιστική βίβλο" (σελ. 89-90): «**Όταν ένα άτομο με την αξιόμητη συμπεριφορά του πρακτικά άποζητά να καταστραφεί, είναι πραγματικά ύποχρέωσή σου να τους ύποβάλεις στην έπιθυμία τους... Έχεις κάθε δικαίωμα να τους καταστρέψεις (συμβολικά) και εάν η κατάρα σου ώθει στην πραγματική τους έκμηδένιση, χαροποιήσου γιατί έχεις συντελεστικά ξεφορτώσει τον κόσμο από ένα κτήνος. Εάν η έπιτυχία ή εύτυχία σου ένοχλει κάποιον έσύ δέν του χρωστάς τίποτε. Έχει δημιουργηθεί για να ποδοπατηθεί. Εάν οι άνθρωποι έπρεπε να έχουν τις συνέπειες των πράξεών τους, θά τό σκεφτόταν δυό φορές».**

Δέν άντιλέγει κανείς ότι ύπάρχουν και περιπτώσεις πού είναι άποτέλεσμα διαταραγμένης προσωπικότητας ή επιπόλαιης νεανικής συμπεριφοράς για ικανοποίηση της περιέργειας ή για την άπόκτηση, δήθεν, μέσω του σατανά (sic), δυνάμεως, πλούτου ή ήδονης, "Όμως ύπάρχουν και εκείνες οι περιπτώσεις για τις όποιες δέν χωράει καμιά άμφισβότηση για την παρουσία του "άνθρωποκτόνου".

Και τό έρώτημα πού προκύπτει είναι: άραγε οι λεγόμενοι σατανιστές της Γερμανίας ήταν ψυχικά άσθενείς -όπως οι συνήγοροί τους θέλησαν να ύποστηρίξουν - και γι' αυτό προσχώρησαν σε διεστραμένες ομάδες, ή μήπως ο ίδιος ο σατανισμός διέστρεψε την ψυχή τους και τους κατά-

ντησε έγκληματικά στοιχεία; Καί τοῦτο διότι εἶναι διεθνῶς διαπιστωμένο ὅτι ὑπάρχουν σέκτες, ὅπως καί ὁ σατανισμός, μέ "έγκληματικά δόγματα", τά ὁποῖα ὀδηγοῦν σέ έγκληματική συμπεριφορά καί έγκληματικές πράξεις. Γι' αὐτό καί διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὅπως εἶναι τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ζητοῦν τήν λήψη μέτρων ἐναντίον τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Τό Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τῆς 29-2-'96 κάνει λόγο γιά "έγκληματική δραστηριότητα ὀρισμένων σεκτῶν" καί ζητεῖ ἀπό τίς χῶρες - Μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ένώσεως νά λάβουν αὐστηρά μέτρα γιά τή ἀντιμετώπισή τους.

4. Ὑποκριτική ἀνησυχία.

Κάθε φορά πού ἐκδηλώνεται κάποιον περιστατικό σατανιστικῆς δραστηριότητας γίνεται ἀντικείμενο ἐντονου σχολιασμοῦ καί προβολῆς ἀπό τά μέσα ἐνημερώσεως. Καλοῦνται φορεῖς καί ἐιδικοί νά μιλήσουν γιά τόν τρόπο ἀντιμετώπισεως τοῦ "ἐχθροῦ" τῆς κοινωνίας καί ἐιδικώτερα τῶν νέων. Ἀφοῦ ὅμως ὅλα σχολιαστοῦν, συχνά ἀπό τοὺς πλέον ἀναρμόδιους, καί τό γεγονός "πουλήσει" ἀρκετά, ὅλα πάλι ξεχνιοῦνται καί οἱ μόνοι κερδισμένοι εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ σατανιστές πού κατόρθωσαν γιά ἄλλη μιά φορά νά κάνουν γνωστή τήν ὑπαρξή τους, σκορπώντας μάλιστα τόν φόβο σέ πολλούς γιά τίς δῆθεν "ὑπερφυσικές" διασυνδέσεις τους μέ τόν ἀρχοντα τοῦ σκότους". Ἀραγε οἱ συζητήσεις καί ἐνίοτε ἡ δημιουργία πανικοῦ στοὺς ἐμβρόντητους πολίτες πού παρακολουθοῦν τά γεγονότα, λύνει τό πρόβλημα;

"Όταν στήν συνέχεια μέσα ἀπό τίς ἴδιες ὁθόνες, μέσα ἀπό τά ἴδια περιοδικά, καί ἄλλα ἐντυπα πού κραυγάζουν γιά τήν ἀντιμετώπιση δῆθεν τοῦ προβλήματος προβάλλονται, μέ ἓνα σωρό τρόπους, οἱ θέσεις τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τοῦ νεοσατανισμοῦ, τῆς ἀστρολογίας, τῶν μάγων καί τῶν λοιπῶν "ἐμπόρων κάλπικης ἐλπίδας", δέν εἶναι τουλάχιστον ὑποκριτική ἡ ἀνησυχία πού ἀρκετοί ἐκδηλώνουν; Ὅταν τά παιδιά καί οἱ νέοι ἐξοικειώνονται μέ τόν ἀποκρυφισμό καί τόν νεοσατανισμό μέσα ἀπό τά χαρτοπαιγνίδια, τά παιδικά βιβλία, τήν σκληρή ρόκ μουσική μέ τοὺς σατανικούς στίχους, τίς ταινίες θρίλερ κ.λ.π., δέν εἶναι πιθανόν νά θελήσουν κάποτε νά "δοκιμά-

σουν" στή πράξη, μέσα σέ ὁμάδες περιέργων φαινομένων, τό πόσο στέκονται αὐτά πού διάβασαν ἢ εἶδαν; Μά ἐκεῖ εἶναι πολύ πιθανόν νά παραμονεύει ἓνα "έγκληματικό δόγμα", μιά θανάσιμη σέκτα, μιά σατανιστική παγίδα γιά τήν ἀθώα καί ἀπαλή νεανική ψυχή.

"Ἄς μὴν ὑποκρινόμαστε λοιπόν. Ἄς μὴ στρουθοκαμηλίζουμε. Ἄς μὴ προσπαθοῦμε νά ξεφορτωθοῦμε τίς εὐθύνες πού ἐμεῖς πρῶτοι ἔχομε ἀπέναντι στά παιδιά μας. Ἀραγε, φταῖνε μόνον οἱ σατανιστές ἢ καί ἐκεῖνοι πού ἀδιαφοροῦν γιά τήν σωστή διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας; Θά παραμένουν ἀνεξέλεγκτοι ἐκεῖνοι πού δέν διστάζουν νά ἐμπορευόταν τόν σατανισμό γιά νά αὐξήσουν τά παράνομα κέρδη τους; **Μήπως καί ἓνα σατανικό δόγμα δέν εἶναι ἐξ' ἴσου θανατηφόρο ναρκωτικό, "ψυχοναρκωτικό", ὅπως καί οἱ ἐξαρτησιογόνες οὐσίες;**

5. Ἀντιμετώπιση

Ποῦ ὅμως πρέπει νά ἀναζητηθεῖ ὁ τρόπος ἀντιμετώπισεως αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς;

Ἀκούγεται συχνά τό ἐρώτημα: «Ἡ Ἐκκλησία τί κάνει;» Ἄν ἐκεῖνοι πού μεταφέρουν τήν πληροφορία στό Κοινό ἤθελαν πράγματι νά τοῦ κάνουν γνωστό τό τί κάνει ἡ Ἐκκλησία στόν πνευματικό καί κοινωνικό τομέα καθημερινά, τότε ἀσφαλῶς καί δέν θά ἐτίθετο αὐτό τό ἐρώτημα.

Καί τοῦτο γιατί ἡ Ἐκκλησία διαθέτει καί προσφέρει ὅλα τά πνευματικά ὄπλα γιά νά θεωρακίσει τόν πιστό ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ σατανᾶ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι "ὁ Ἴδιος ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας". Γι' αὐτό εἶναι ἡ ἀσφαλῆς κιβωτός τῆς σωτηρίας γιά κάθε ἄνθρωπο. Ὁ πιστός ἀνήκει στόν Κύριο Ἰησοῦ, θεωρακίζεται μέ τήν Χάρη τῶν Μυστηρίων καί πάνω του δέν μπορεῖ νά ἔχει καμιά δύναμη καί ἐξουσία ὁ σατανᾶς. Ἐκτός τούτου, ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀργανωμένους φορεῖς ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισεως προβλημάτων πού δημιουργοῦνται σέ άτομα καί οἰκογένειες ἀπό τήν έγκληματική δραστηριότητα τῶν ἐπικίνδυνων παραθρησκευτικῶν ὁμάδων. Τό κεντρικό ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας σ' αὐτόν τόν τομέα, ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν αἱρέσεων, ἀντιμετωπίζει καθημερινῶς πληθώρα περιπτώσεων, συμπαρίσταται σέ θύμα-

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΥΓΧΥΣΗ

του π. Αντωνίου Ἀλεβιζοπούλου*

Ὅλες οἱ ὁμάδες, πού ἐντάσσονται στή λεγόμενη «Νέα Ἐποχή», κηρύττουν τήν ἐνοποίηση τῶν θρησκειῶν, γιατί, ὅπως ὑποστηρίζουν, ὅλες οἱ θρησκείες ὀδηγοῦν στόν ἴδιο σκοπό καί ἀποτελοῦν μόνο διαφορετικούς δρόμους.

Σέ σχέδιο ἀποκρυφιστικῆς ὁμάδας, πού ἀπο-

* Ἀπόσπασμα ἀπό ὁμιλία του σέ ἐκπαιδευτικὴ ἡμερίδα (1995) (Βλέπε καί βιβλίο του «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων», σελ. 111-117).

τα καί οἰκογένειες θυμάτων, ὀργανώνει Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις, ἱερατικῆς συνάξεως, ὁμιλίες, ἐκπομπές, ἐνημερώνει μέσω Ἐγκυκλίων, ἐντύπων καί ἀνακοινώσεων τόν Λαό τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως δέν ἐξαντλεῖται ἐδῶ ὁ τρόπος ἀντιμετώπισης τῆς ἀπειλῆς. Καί τοῦτο διότι, ὅπως ὑπογραμμίσουμε ἐπανειλημμένα πιό πάνω, **πρόκειται γιά ἐγκληματική δραστηριότητα**. Κι ὅταν ὑπάρχει ἐγκλημα, ὅταν διαπράττονται φόνοι (ἀνθρωποθυσίες) καί αὐτοκτονίες καί χάνονται ζωές, ὅταν νεαρά άτομα καταντοῦν ράκη καί ὀδηγοῦνται στό ψυχοπαθεῖα ἢ ἀπειλοῦνται ἔνομα ἀγαθά, ἢ εὐθύνη ἀνήκει πλέον στό ἀρμόδια Ὅργανο τῆς Πολιτείας. Αὐτό ἀλλωστε ζητᾶ τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέ τά Ψηφίσματά του, αὐτό κάνουν πολλές χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, μέ εἰδικές Κρατικῆς Ἐπιτροπές, **πλὴν τῆς Ἑλλάδος**.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον καί ὑποχρέωση νά ἐνημερώνει, νά συμπαρίσταται καί νά συνεργάζεται ἐνδεχομένως μέ τήν Πολιτεία. Καί τό κάνει χωρίς φανατισμό καί μισαλλοδοξία. Τό ἐγκλημα ὅμως ἀντιμετωπίζεται μέ τόν νόμο. Ὑπάρχουν νόμοι τοῦ Κράτους γιά νά ἀντιμετωπίζουν, νά διώκουν καί νά τιμωροῦν τό ἐγκλημα. Κι ἂν δέν ὑπάρχουν τέτοιοι νόμοι γιά τή συγκεκριμένη περίπτωση τότε πρέπει ἐπείγοντως νά νομοθετηθοῦν. Αὐτό ὅμως εἶναι ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας καί ὄχι τῆς Ἐκκλησίας. Δέν διστάζουμε νά ποῦμε ὅτι ἔχομε καθυστερήσει ἐπικίνδυνα.

τελεῖται ἀπό τρεῖς ὁμόκεντρος κύκλους, παρατηροῦμε:

Στό κέντρο τοποθετεῖται τό «Πνεῦμα». Στό ἀμέσως ἐπόμενο μέρος τοῦ κύκλου, πού χωρίζεται σέ ὀκτώ διαφορετικά κομμάτια, ἀναγράφεται: Ταό, Ἀχούρα, Νιρβάνα, Μπράχμαν, Ἀλλάχ, Ἰεχωῶς, Θεός καί Λόγος. Στόν καθένα ἀντιστοιχεῖ: Ὁ Δρόμος τῆς ἁρμονίας τοῦ Κομφουκίου, ὁ δρόμος τῆς εὐθύτητας τοῦ Ζωροάστρη, ὁ

6. Ἡ νίκη κατά τοῦ σατανᾶ

Ἡ Χριστιανική ἀντίληψη περί Θεοῦ, περί ἀνθρώπου, περί κόσμου καί περί σωτηρίας, ἡ οὐσιαστική σύνδεση ἀνάμεσα στήν χριστιανική πίστη καί στήν καθημερινή μας ζωή θά προσφέρει στοὺς νέους τήν ἀπαραίτητη αὐτοσυνειδησία τοῦ χριστιανοῦ, θά τόν καλύψει πνευματικά καί θά ἀποτρέψει τήν ἐσωτερική του ἀναζήτηση στήν ὁποία ἐξωθεῖται ἀπό τά ποικίλα ὑπαρξιακά κενά” (π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός, σελ. 288).

Ὁ σατανᾶς εἶναι ἕνας “πεπτωκός ἀγγελος”, ἕνας νικημένος ἐχθρός. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Δυνατός καί Ἀληθινός Θεός, ἐνίκησε τόν σατανᾶ καί εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας, ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Ἐκεῖνος πού ἔχει ἐξουσία “ἐπὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων”. Διαβεβαίωσε γι’ αὐτό ὁ ἴδιος τοὺς μαθητές Του: “Ἐθεώρουν τόν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα” (Λουκ. 10, 18). Ὁ σατανᾶς, χωρίς τήν παραχώρηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, δέν ἔχει ἐξουσία οὔτε ἐπάνω σέ “ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένην” (Ματθ. 8, 30). Ὁ Χριστός εἶναι γιά μᾶς, ἡ δύναμη, ἡ ἐλπίδα, ἡ σωτηρία.

Ὁ πιστός Χριστιανός δέν φοβᾶται λοιπόν τόν σατανᾶ. Τό πολύ-πολύ αὐτός ὁ ἐπίδουλος τῆς ψυχῆς μας νά γίνει μιά “καλή” εὐκαιρία γιά πολλούς, νικώντας τοὺς πειρασμούς καί τίς παγίδες του, νά μποῦν οἴγουρα στόν Παράδεισο.

δρόμος της ἀπελευθέρωσης τοῦ Βούδα, ὁ δρόμος τῆς ταύτισης τοῦ Παντατζάλι, ὁ δρόμος τῆς ὑποταγῆς τοῦ Μωάμεθ, ὁ δρόμος τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσῆ, ὁ δρόμος τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ καί ὁ δρόμος τῆς λογικῆς τοῦ Πλάτωνα.

Μ' αὐτό τόν τρόπο οἱ ὁμάδες αὐτές φέρουν ἀβεβαιότητα καί σύγχυση σέ ἀστήρικτες συνειδήσεις καί διευκολύνουν τήν ἔνταξη σ' αὐτές μέ τή σκέψη πῶς μπαίνουντας κανεῖς σ' αὐτό τό χῶρο, δέν ἀλλάζει «σκοπό», ἀλλά ἀκολουθεῖ ἀπλῶς ἄλλο δρόμο, πού δέν εἶναι ἀσυμβίβαστος μέ ὅποιονδήποτε ἄλλο. Γι' αὐτό μπορεῖ κανεῖς νά εἶναι ταυτόχρονα καί χριστιανός, καί βουδιστής, καί ἰνδουιστής κ.ο.κ.

Τό σχέδιο αὐτό γκουρουϊστικῆς ὁμάδας ἀποδεικνύει τή θρησκευτική σύγχυση στήν ὁποία ὀδηγοῦνται τά ἀνύποπτα θύματα.

Στή χώρα μας ὑπάρχουν πολλές τέτοιες ἀποκρυφιστικῆς ὁργανώσεις, πού οἱ ἀρχηγοί τους ὑποστηρίζουν μέ κάθε σοβαρότητα, ὅτι εἶναι χριστιανοί ἢ καί Ὁρθόδοξοι χριστιανοί. Ἐνας ἀπό αὐτούς, ὁ Ρόμπερτ Νάτζεμ, ἄλλοτε Δάσκαλος τῆς «Ἐνωσης Γιόγκα Ἡλίανθος» καί σήμερα «πνευματικός ἡγέτης» τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς», μού ἔγραψε:

«Σᾶς γράφουμε σήμερα γιατί ἀληθινά μείναμε κατάπληκτοι βλέποντας στόν καθημερινό καί περιοδικό Τύπο, ὅπου τό κέντρο μας παρουσιάζεται μαζί μέ διάφορα ἄλλα κέντρα, ὡς ἐπικίνδυνη ὁργάνωση. Ἐνα τέτοιο συμπέρασμα δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι ἀποτέλεσμα κακῆς πληροφόρησης καί κακῆς ἀντίληψης σχετικά μέ τό εἶδος τῆς ὑπηρεσίας πού προσπαθοῦμε νά προσφέρουμε στους συνανθρώπους μας... Εἴμαστε χριστιανοί. Δέν ἀνήκουμε σέ καμία ἄλλη θρησκεία. Πιστεύουμε βαθιά στή θεία Φύση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐνθαρρύνουμε τά μέλη μας νά προσεύχονται στόν Χριστό καί μέ τή βοήθειά Του νά βροῦν τήν ἐσωτερική ἐπαφή με τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού θά τους ὀδηγήσει στήν αἰώνια ζωή».

Παρόμοιες ἐπιστολές ἀπεστάλησαν πρόσφατα καί σέ διάφορους ἐκκλησιαστικούς παράγοντες ἀπό τους ὑπευθύνους τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς» καί ἀπό ἐπί μέρους στελέχη.

Ἡ παραπάνω περικοπή θά μπορούσε ἀριστα νά ἐρμηνευτεῖ χριστιανικά. Τοῦτο θά γινόταν ἀν

δέν εἶχαμε γνώση τοῦ πράγματος καί ἀγνοοῦσαμε τί ἐννοεῖ ὁ ἐπιστολογράφος κάτω ἀπό τους ὄρους «χριστιανός», «Χριστός» καί «Ἅγιο Πνεῦμα».

Ἡ κατανόηση τῶν ὄρων αὐτῶν ἐναρμονίζεται μέ τή διδαχή τοῦ γκουροῦ Σάι Μπάμπα ἀπό τό Πρασάντι Νίλαγιαμ τῆς Ἰνδίας. Ἔτσι σέ ἔντυπο τῆς κίνησης τοῦ Νάτζεμ, μέ τίτλο «Ὁ Θεός εἶναι τώρα ἐδῶ», ἀναφέρεται:

«Ἄν κάποιος σᾶς ρωτήσῃ μέ μεγάλη σοβαρότητα πού μπορεῖ νά βρεῖ τόν Θεό, πεῖτε του ὅτι εἶναι ἐδῶ, στό Πρασάντι Νίλαγιαμ. Ὁδηγεῖστε τον νά ἔλθῃ σ' αὐτό τό μέρος καί νά μοιραστεῖ τή χαρά σας». Οἱ ὀπαδοί τοῦ γκουροῦ αὐτοῦ ψάλλουν:

«Παραδοθεῖτε στόν Κύριο Σάι!

Λατρέψτε καί βάλτε στό μυαλό σας τά πόδια τοῦ Γκουροῦ, γιατί εἶναι δύσκολο νά περάσετε,

τόν ὠκεανό τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου...

Παραδοθεῖτε στό Σίβα,

Παραδοθεῖτε στό Μπάμπα,

πού εἶναι ἡ μοναδική μορφή τοῦ ΟΜ».

«Ὡ Γκουροῦ, ἐνσάρκωση τῆς Ἁγίας Τριάδος...

Σωτήρα τῶν ἀδυνάτων...

Ὡ Σάι, Κύριε τοῦ σύμπαντος,

εἶσαι ὁ ὠκεανός τῆς συμπόνοιας καί τοῦ ἐλέους,

ὦ Σάι, Κύριε ὅλης τῆς Δημιουργίας...»

«ὦ Λωτόμορφε Κύριε σύ μαγεύεις τό νοῦ,

ὦ Σωτήρα τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ ἐνσάρκωση τῆς ἀλήθειας...».

Ἡ συνεργασία ὀρθοδόξων θεολόγων μέ τέτοιες ὁμάδες συντελεῖ ὥστε νά αὐξάνεται ἡ σύγχυση ἀνάμεσα στους ἀπλούς χριστιανούς καί ιδιαίτερα στους νέους. Οἱ ἀποκρυφιστικῆς ὁργανώσεις φροντίζουν νά διαφημίσουν κατάλληλα τή συνεργασία αὐτή. Αὐτό γίνεται στή χώρα μας μέ τίς ἀποκρυφιστικῆς καί ἐξωχριστιανικῆς ὁμάδες: Σαηεντόλοτζυ, πού μέ τίς ὁργανώσεις Narconon καί U-Man International προσπάθησε καί ἐν μέρει κατάφερε στό παρελθόν νά μπεῖ σέ κρατικά ἰδρύματα καί νά λάβῃ «πιστοποιητικά κοινωνικῆς προσφορᾶς», μέ τόν Ὑπερβατικό Διαλογισμό τοῦ γκουροῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι, πού κατάφερε νά διδάσκηται στό πανε-

πιστόμιο Κρήτης από τόν υπεύθυνο τῆς κίνησης στήν Ἑλλάδα, μέ τήν ὀργάνωση «Ἀρμονική Ζωή» πού συνεργάζεται μέ ἰδρύματα τοῦ ΠΙΚΠΑ, καί με ἄλλες παραθρησκευτικές ὀργανώσεις (Νέα Ἀκρόπολη, Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν, Ὁμιλος Μελετῶν κ. ἄ.).

Δημόσιοι φορεῖς ἐκπροσωποῦν μερικές φορές μία πολύ ἐπικίνδυνη θέση γιά νά δικαιολογήσουν τή συνεργασία τους με τέτοιες ὁμάδες. Ἔτσι ὁ Πρύτανης τοῦ Πολυτεχνείου κ. Νίκος Μαρκάτος, σέ ἀπάντηση Ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικά μέ παρόμοια ἐκδήλωση πού φιλοξένησε στό πολυτεχνεῖο δήλωσε:

«Τό πολυτεχνεῖο εἶναι ἀσυλο, ἡ οὐσιαστική ἔννοια του ὁποῖου εἶναι ἡ ἐλεύθερη διαπάλη ἰδεῶν».

Προφανῶς γιά τόν κ. Πρύτανη δέν ἔχει καμία σημασία τό ἂν οἱ ὀργανώσεις τίς ὁποῖες φιλοξενεῖ χρησιμοποιοῦν στή προπαγάνδα τους γιά νά παρασύρουν ἀνύποπτους νέους μέ τό ὄνομα καί τή φωτογραφία του καθῶς καί τό ἐντυπωσιακό ἐπιχείρημα: Συνεργαζόμαστε με τήν πρυτανεία τοῦ Πολυτεχνείου, τό ὁποῖο φιλοξενεῖ ἐκδηλώσεις μας καί ἀναγνωρίζει τήν κοινωνική προσφορά μας!

Τί θά γινόταν ἂν λόγου χάρη ἡ μαφία ὀργανώσει μία ἐντελῶς ἀθῶα καί ἐνδιαφέρουσα ἐκδήλωση γιά τή μελέτη ἐνός κοινωνικοῦ προβλήματος καί ζητοῦσε τό Ζάππειο Μέγαρο;

Οἱ ὁμάδες αὐτές χρησιμοποιοῦν τή συνεργασία μέ προσωπικότητες καί ἐπίσημους φορεῖς γιά νά ἀποδείξουν πῶς ἀναγνωρίζονται καί μ' αὐτόν τόν τρόπο ἡ σύγχυση μεγαλώνει.

Μερικές ὀργανώσεις προσπάθησαν νά μᾶς κατηγορήσουν ὡς μισαλλόδοξους ἢ ἀκόμη καί «ρατσιστές» ἐπειδή στήν Ε΄ Διορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῆς Ναυπάκτου (1993) χαρακτηρίσθηκαν ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί δέν ἐδίστασαν νά κηρύξουν ἐναντίον μας ἀνίερο καί ἀνήθικο πόλεμο.

Οἱ ὁμάδες πού δυσφημοῦν ὅσους ἀσκοῦν ἐναντίον τους κριτική καί προβάλλουν τήν κριτική

αὐτή ὡς ἀπειλή ἐναντίον τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τάσσονται μέ σφοδρότητα ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καί τῆς ἔρευνας καί δέν ἀνέχονται καμία συζήτηση πάνω στίς δοξασίες τους, στίς μεθοδεύσεις καί στίς τεχνικές τους.

Μερικοί ἐρευνητές, πού συμμετείχαν στή Συνδιάσκεψη τοῦ Wisconsin γιά τίς ὀλοκληρωτικές παραθρησκευτικές ὁμάδες (Cults) εἶχαν ἤδη τήν ἐποχή ἐκεῖνη (1985) «ἐμπειρίες» ἀπό βάρβαρες προσωπικές ἐπιθέσεις, πού προφανῶς ἀποσκοποῦσαν στό φίμωμά τους ἢ στήν ἀποθάρρυνση ἀπό τήν ἔρευνα ἢ ἀπό τή διατύπωση τῶν ἀπόψεών τους. Τέτοιες τακτικές ὄχι μόνο στρέφονται κατά τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔρευνας καί τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, ἀλλά προσβάλλουν καί τήν ἐλευθερία τῆς θρησκείας καί τόν κανόνα τῆς ἰσότητος.

Σέ μία δημοκρατική Πολιτεία δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα περιορισμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας πέρα ἀπό ἐκεῖνο πού κατοχυρώνεται στά ἐπίσημα Συντάγματα τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν. Ὅμως τέτοιοι περιορισμοί ὑπάρχουν καί ἀναφέρονται στήν κατοχύρωση τῶν ἀξιῶν καί ἐνόμων ἀγαθῶν, πού ἐπίσης εἶναι συνταγματικά κατοχυρωμένα. Τέτοια ἀγαθά εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου, ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἀνθρώπινη ζωή, ἡ ἀξιοπρέπεια, ὁ σεβασμός τῆς προσωπικότητας τοῦ ἄλλου καί γενικά οἱ ἀξίες, ἐπάνω στίς ὁποῖες θεμελιώνεται ὁ πολιτισμός μας («χρηστά ἦθη», «δημόσια τάξη») καί οἱ δημοκρατικοί θεσμοί.

Γι' αὐτό καί ἡ Πολιτεία ἔχει, ὄχι μόνο δικαίωμα, ἀλλά καί καθήκον, νά παρακολουθεῖ τίς ἐξελίξεις στήν κοινωνία, νά ἐπισημαίνει τυχόν κινδύνους, προερχόμενους ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές, νά προειδοποιεῖ τοὺς πολίτες γιά τοὺς κινδύνους αὐτούς καί σέ δεδομένη στιγμή νά λαμβάνει μέτρα γιά νά προστατεύσει τά ἔννομα ἐκεῖνα ἀγαθά πού μέ βάση τή Συνταγματική ἐπιταγή ὑποχρεοῦται νά προστατεύσει. Αὐτό, φυσικά, συμβαίνει ἰδιαίτερα ὅταν ἀπειλεῖται ἡ προσωπικότητα νεαρῶν ἀτόμων καί ἀνηλίκων παιδιῶν.